

Formes verbals manllevades del castellà

ROSER LATORRE

Quan vénen festivitats o celebracions, ja se sap: les botigues –i sobretot les grans superfícies comercials– corren a anunciar llurs articles amb els reclams que consideren més temptadors. Darrerament, per convidar els possibles compradors, els demanen que *s'acostin* als llocs de venda.

- *Acosteu-vos* demà al vostre súper; recordeu que és el dia del client.
- Li aconsellem que *s'acosti* a la nostra secció de roba d'hivern i que compari preus.
- Una munió de ciutadans, aprofitant les rebaixes, *es va acostar* ahir als grans magatzems.

O també:

- *Ens hem acostat* a la Pedrera a veure la darrera exposició.

Assegurariem que d'aquesta acció, d'aquest *acostar-se* (o *atansar-se*, o *apropar-se*, que també s'usen abusivament) només en pot resultar un acte fallit; perquè si, al lloc de què es tracta, solament ens hi acostem, no acabarem d'arribar-hi, no entrarem al centre comercial o allà on convingui, no comprarem ni farem res del que ens hem proposat.

Una altra cosa fóra si empràvem la forma pronominal del verb *acostar* en frases com les següents:

- *S'acostava* al foc de la llar per fer-se passar el fred.
- No *us acosteu* tant a la vora del baranc, que podeu prendre mal.
- *Acosta't* a la claror, que veuràs més bé el color del teixit.

O bé en aquestes altres:

- *S'acosta* Cap d'Any; farem xerinola.
- No ho ha endevinat del tot, però *s'hi ha acostat* força.

El diccionari Fabra defineix el verb *acostar* així:

- Posar a prop, apropar, aproximar. *Acosteu les cadires a la taula.*
- Acosta'm el llibre. Acosteu la llenya.*

I, per a la forma pronominal del verb, dóna aquests exemples:

Acostem-nos al foc. Se m'acostà un pobre. La nit s'acosta. Aquest color s'acosta molt a tal altre.

En el diccionari del IEC, que no difereix del Fabra en les accepcions esmentades, consta, a més, l'accepció de marina:

Arrambar el costat d'una nau en un moll o en un altre lloc.

I en la *Gran enciclopèdia catalana* llegim, entre les formes pronominals del verb *acostar*:

No acostar-se en un lloc. No anar-hi.

Fixem-nos que es tracta d'un ús del verb *acostar-se* que pot semblar igual que el de les frases que condemnem al començament d'aquest article, però ara la forma és negativa, i correspon a expressions tan genuïnes com:

- No *t'hi acostis* més, al cafè de la plaça, que en sortiries malparat.
- Se'n va anar de casa els pares i no *s'hi va acostar* mai més.

El *Diccionari català-valencià-balear*, que recull essencialment –classificades amb més detall– les mateixes accepcions que els diccionaris ja esmentats, defineix de la manera següent una de les formes reflexives del verb: d) refl. *Anar habitualment a un lloc.*

Ens parla, doncs, d'una acció habitual, no pas negativa. Tanmateix, els exemples que dóna pertanyen només a frases negatives:

Ni sisquera volia qu'el saludàs, ni que s'acostàs per ca-seua. Roq, 14. No s'acosta per res may a l'esglèsia, com si fos un moraco. Aurora 228.

D'on ve, aleshores, aquell *acostar-se a un indret* sense arribar-hi? Com en tants altres casos, s'hi endevina un manlleu del castellà, que ben segur devia traduir així les frases de l'inici d'aquest article:

- «Acercaros mañana a vuestro súper; recordad que es el día del cliente».
- «Le aconsejamos que se acerque a nuestra sección de ropa de invierno y compare precios».

— «Una multitud de ciudadanos, aprovechando las rebajas, se acercó ayer a los grandes almacenes».

— «Nos hemos acercado a La Pedrera a ver la última exposición».

En català, si no volem usar el verb ANAR, que ens podria servir per a tots quatre exemples, tenim les formes AR-RIBAR-SE A, PASSAR PER, FER CAP A, que semblen més col·loquials i que ens permeten de dir:

- *Arribeu-vos demà* al vostre súper; recordeu que és el dia del client.
- Li aconsellem que *passi per* la nostra secció de roba d'hivern i que compari preus.
- Una munió de ciutadans, aprofitant les rebaixes, *va fer cap* ahir als grans magatzems.

O simplement:

- *Hem anat* a la Pedrera a veure la darrera exposició.

En el *Diccionari castellà-català* de la Gran Enciclopèdia Catalana, que tradueix «acercarse» per *passar, fer cap*, llegim aquests exemples:

«Acércate a mi casa esta noche»; *passa per* (o *fes cap a*) *casa meva aquest vespre.*

No oblidem, doncs, aquestes expressions verbals tan nostres i allunyem-nos d'aquell *acostar-se* que no ens porta enlloc.◆

